

Elogi de les bones vibracions amb Carol Durán i Enric Vila

Visitem el celler del Segre Vila Coron amb la cantant, violinista i directora del CAT

Hem anat al celler Vila Corona amb la cantant i violinista Carol Durán (La Carrau, Betzuca, Les Violines, Las Migas, Sabor de Gràcia, Soroll Blanc?) fins a Vilamitjana, a tocar de Tremp. Ens ha rebut Enric Vila, un d'aquells savis amb qui podríem estar tot el dia conversant. L'enòleg i propietari del celler i la directora del Centre Artesà Tradicionari han parlat de vi, música i territori.

L'etiqueta del vi ho indica ben clar: 'Entre rocs i ceps', i el propietari i enòleg del celler, Enric Vila, amplia l'explicació del lema que trobem a totes les etiquetes. Es remunta fins a 65.000 anys enrere, quan l'actual Conca de Tremp era el delta d'un riu que desembocava al Mar de Tetis. A partir d'aquí, l'evolució geològica ha condicionat el terreny àrid sobre el qual viuen els ceps de la zona: "Tenim un racó amb tan poca argila -menys d'un 10%- que ens permet fins i tot tenir-hi ceps sense empeltar amb peu americà", adverteix Vila.

Carol Durán i Enric Vila al celler Vila Corona Foto: Juan Miguel Morales

L'arribada de la fi?loxera, a final del segle XIX, va destruir totes les vinyes d'Europa. I, tal com hem explicat altres cops, ben aviat es van adonar que aquell insecte només afectava l'arrel de la planta i que no atacava el cep americà. "Des d'aleshores, la pràctica totalitat de vinyes existents a Europa tenen peu americà. És a dir, sobre les arrels americanes s'hi han empeltat varietats europees. Així, la fi?loxera, encara present, no ataca les vinyes. Tot i això, tenim uns quants ceps sense peu americà i sense fi?loxera."

Carol Durán ha escoltat la història i de seguida hi veu un paral·lelisme amb la música: "La música moderna actual també té una base americana". I Vila ho arrodoneix: "Les mateixes varietats plantades a diferents zones donen vins diferents. El *terroir* és la influència del clima i del terreny sobre un vi. El meu *riesling* és diferent del que es fa al Penedès o a Alsàcia". **Durán** assenteix: "Les influències del territori són grans. Un *bluegrass* gravat aquí és diferent de l'original dels Estats Units, i això fa que sigui únic. Som artesans que creem un producte nou amb personalitat. Tenim molta sort".

UNITS PER UN VIOLÍ

La conversa adquireix tons musicals i arriba el punt de plantejar si la vinya és sensible a la música. "En voleu una explicació científica, o poètica?", fa broma l'enòleg, que continua amb una lliçó magistral: "Un investigador japonès resident als Estats Units es va fixar que les plantes del cantó de la carretera creixien millor que les més apartades. Va estudiar-ho i va concloure que determinades vibracions fan que les plantes evolucionin diferent. I la música és feta de vibracions. I també hi ha un viticultor italià que cuida la vinya amb música de **Bach i Mozart**".

La violinista recorda que un professor també li parlava de la importància de les vibracions. "Vaig estudiar violí tradicional a l'Acadèmia Sibelius, a Finlàndia. El meu professor em deia que havia de tenir el violí penjat a una paret i posar-li música perquè així vibraria amb unes freqüències a les quals no estaria acostumat i així, quan jo el toqués sonaria més bonic. I a casa el tinc penjat!"

Carol Durán i Enric Vila al celler Vila Corona Foto: Juan Miguel Morales

I de música a música, perquè Enric Vila confessa que la seva filla Maria també és violinista: "Quan tenia 4 anys ens va dir que volia tocar el violí. I quan va fer els 16 va fer COU per si de cas, però ja tenia clar que volia estudiar música. Va entrar al Liceu i va arribar a ser el *concertino* entre els estudiants. Va ampliar els estudis a *Glasgow*, i ara toca amb el quartet de corda **Resol String Quartet**, que a final de maig va participar al Concurs de Música de Cambra Cavatina com a representant del Royal Conservatoire of Scotland. Va guanyar el primer premi i el premi de la crítica, i fins i tot un crític la va destacar per la seva manera de tocar". A més, l'any passat també va tocar per al príncep Carles d'Anglaterra: "En acabar, el príncep li va preguntar de quin lloc era i ella va respondre: ?De Catalunya, allà on hi ha Barcelona?".

Però tornem al vi. **Carol Durán** ho té clar: "A mi, sobretot m'agrada el vi negre que tingui cos, intens, amb gust de fusta, tipus criança. Però últimament estic descobrint vins blancs que trobo ideals en determinats moments. Tastar el vi és com escoltar música, per molt que t'agradi un estil és bo estar obert a altres experiències". La violinista s'adreça a l'enòleg: "I tu? Quin tipus de música escoltes?". "L'últim que he escoltat és un concert de la **Resol String Quartet**, la meva filla. També m'agrada el jazz, quan estic cansat em poso **Bach**? i acabo escoltant bandes com **Rolling Stones**. A més, també havia anat al Festival Tradicionari de la Poble de Segur..."